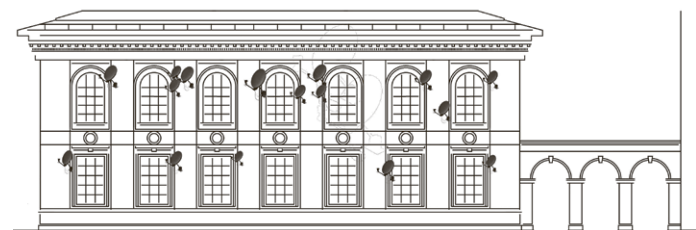

Kunsthall får afslag: Facaden må ikke bruges til udstilling

»Det er styrelsens generelle praksis, at facaderne friholdes for montage af diverse sekundære elementer som f.eks. parabler, så facadens værdier fremstår mest tydeligt.«

Kunststuderende Banaan Al-Nasser og Kunsthall Charlottenborgs direktør, Michael Thouber, foran parablerne i foyeren. Foto: Thomas Lekfeldt

En planlagt udstilling på facaden af Kunsthall Charlottenborg må aflyses efter afslag fra Slots- og Ejendomsstyrelsen, der mener, at den fredede bygning skal holdes ren. »Hvornår besluttede vi, at man gerne må opsætte reklamer og videoskærme, men ikke kunst,« spørger han. Hovedstadens kulturborgmester er enig.

Af Sarah Iben Almbjerg saal@berlingske.dk

Det skulle have været en kæmpe kunsthall med 30 grå og hvide parabler hængt op på den klassiske facade af Kunsthall Charlottenborg.

Værket var udtænkt af kunststuderende Banaan Al-Nasser, der ville indfange noget af den nostalgi, der præger indvandrer- og flytningemiljøer. At parablerne også kunne ses som en kommentar til den verserende ghetto-

debat var en sjov sidegevinst. Men værket bliver ikke til noget.

Slots- og Kulturstyrelsen har nemlig afvist museets ansøgning med den begrundelse, at parablerne ikke er æstetiske nok til den centrale placering.

I brevet, som Berlingske er i besiddelse af, står der, at »det er styrelsens generelle praksis, at facaderne friholdes for montage af diverse sekundære elementer som f.eks. parabler, så facadens værdier fremstår mest tydeligt.«

Den beslutning ærgrer - og undrer - Kunsthallens direktør, Michael Thouber.

»Da jeg søgte posten som direktør herinde, skrev jeg, at jeg ønskede at vende vrangen ud på bygningen. Kunsthallens facade er potentielt byens største gratis galleri, og det er helt oplagt at bruge den til at vise kunstværker. Mange cykler jo forbi og tror, at vi er en bank«, siger Michael Thouber, der tidligere har fået enorm opmærksomhed på at udnytte Kunsthallens facade.

Først da kunstneren Ibrahim Mahama pakkede bygningen ind i kasserede kaffesække og sidst, da kinesiske Ai Wei Wei placerede 3.500 redningsveste i Charlottenborgs vinduer. Vær-

»En del af pointen var netop at tage en ting, der var helt ude af kontekst, og placere den et nyt sted. Det er jo det, der får os til at reagere.«

ket blev diskuteret i danske og internationale medier. Ifølge kunsthallens egne undersøgelser nåede presseomtalen ud til mere end 280 millioner mennesker.

»For første gang oplevede vi, at turisterne i Nyhavn vendte sig om og fotograferede vores bygning i stedet for at fotograferer både- ne og havnen. På den måde har samtidskunsten enormt potentiale for at skabe debat og vække opmærksomhed,« siger Michael Thouber. Han pointerer, at kunsten dermed har en anden funktion end de reklamer, der ellers præger byen.

»Når jeg ser, hvad der hænger af reklameskilte og videoskærme på Det Kongelige Teater og SMK, så undrer jeg mig virkelig. Jeg husker i hvert fald ikke, at vi har haft en demokratisk diskussion, der endte med, at vi besluttede at sige ja til reklamer og nej til kunst,« siger Michael Thouber, der også fik afslag, da han søgte om at udstille værker af Yoko Ono på kunsthallens facade.

Merete Lind Mikkelsen, der er enhedschef i Slots- og Kulturstyrelsen medgiver, at der er mange - måske også for mange - reklamer på visse kulturbygninger.

Af samme årsag er man begyndt at udstede midlertidige tilladelser i stedet for permanente tilladelser.

Med hensyn til Kunsthall Charlottenborgs ønske om at udstille på facaden, understreger hun, at der er forskel på kunstværker. Ai Wei Weis redningsveste gik således fint i spænd med bygningens linier, fordi de var placeret i vindueskarmene.

»I vores øjne er de fredede bygninger værker i sig selv. Bygninger på det niveau har en integration, der ikke må anfægtes. Af samme

årsag må vi sige, at parablerne, uanset hvor spændende projektet er, ikke passer sammen med bygningen,« siger Merete Lind Mikkelsen.

Hun understreger, at hun gerne tager en dialog med kunsthallens ledelse, så de ved, hvad de kan regne med at få tilladelse til.

Den dialog tager Michael Thouber gerne, selv om han ikke bryder sig om oplægget.

»Det er jo absurd teater, at embedsmænd skal sidde og vurdere, at redningsveste er »pæn« kunst, og parabler ikke er det. Kunsten skal ikke nødvendigvis være pæn og passe ind. Den skal stikke ud og få os til at tænke os om,« siger kunsthallens direktør.

Hans udmelding bliver støttet af Københavns kulturborgmester, Nico Grünfeld (Alt.).

»Det er ikke alle mennesker, der kommer på museum. Af samme grund mener jeg, at vi skal se meget mere kunst i det offentlige rum,« siger Nico Grünfeld.

At der i dette tilfælde er tale om 30 parabler, der skal hænge på en flot, klassisk bygning, skræmmer ikke kulturborgmesteren.

»Det er ikke op til politikerne at vurdere, om et kunstværk er æstetisk. Hvis Kunsthall Charlottenborg synes, at værket har en værdi, vil jeg overlade den side af sagen til dem.«

Tilbage på Kunsthall Charlottenborg har Michael Thouber besluttet at hænge et par af parablerne op i museets foyer. Også selv om han ikke mener, at det er helt det samme som at se dem udenfor.

Det er Banaan Al-Nasser enig i. »En del af pointen var netop at tage en ting, der var helt ude af kontekst, og placere den et nyt sted. Det er jo det, der får os til at reagere,« siger hun.